



SLOVO DUCHOVNÍHO SPRÁVCE

Drazí bratři a sestry, milí farníci,



v těchto dnech přicházíme na naše hřbitovy, abychom se v tichosti setkali s poselstvím života našich předků, kteří nás již přešli do věčnosti. Právem hroby zemřelých upravujeme květinami a věnci na znamení vítězství života. Zapalujeme lucerny a svíčky, abychom tak vyjádřili své přesvědčení, že i naši zemřelí jsou na věčnosti obklopeni nehasnoucím Božím světlem. Vzpomínáme na zemřelé, protože naši lásku k nim nemůže rozdělit ani smrt. Pro křesťana je ale nejdůležitějším okamžikem při návštěvě každého hřbitova chvíle modlitby. Máme možnost důvěrně se setkat s Ježíšem, Pánem života i smrti, odevzdat do Jeho rukou svůj život i život všech svých bližních. Současně také můžeme prosit za spásu všech zemřelých, za odpuštění časných trestů duší v očistci. Církev nám dává šanci v těchto dnech konkrétně potřebným duším v očistci pomáhat svými modlitbami, obětmi, plnomocnými odpustky.

Následující neděli budeme v našem farním kostele sv. Jiří slavit posvícení. Tento svátek má význam pro každý kostel, protože připomíná nejen historii místní farnosti a tradici minulých generací, ale zároveň symbolizuje život místní putující církve. V kostele se scházíme ke slavení bohoslužeb, k přijímání svátostí, ke společným modlitbám. Kostel je pro nás také příbytkem živého Pána, svátostného Ježíše, a ne nadarmo při vstupu do kostela poklekáme a žehnáme se posvěcenou vodou. Na toto místo pravidelně přicházíme a v tichosti se o samotě modlíme, rozjímáme, nabíráme nové síly k plnění Boží vůle v následujících dnech svého života. Slavnost posvícení by měla být společnou událostí farnosti. Ta se raduje ze svého setkání při bohoslužbě, je vděčná Bohu za své místní společenství a současně je rozhodnuta ho i nadále prohlubovat podle pravidel křesťanské lásky.

Během oslav, Výročí posvěcení našeho farního kostela v Dolní Čermné, budeme mít možnost všichni společně a každý sám se zamyslet, co se za poslední dobu v naší farní rodině všechno odehrálo a s jakými výsledky. Úmyslně se zdržuji svého osobního hodnocení života v naší farnosti. Myslím, že není potřebné, aby farář vše komentoval. Daleko podstatnější je úsudek a názor vás farníků. Pro duchovního správce je vždycky cenná jakákoli tzv. zpětná reakce věřících. Pozitivní nejen potěší, ale dodá potřebnou motivaci a elán do další práce. Negativní zase dokáže dobře upozornit na případné nedostatky a chyby v pastorači. Současně ale poradí, jak si v budoucnosti lépe počínat. Myslím, že bychom měli mít přítom všichni otevřené oči k potřebám druhých, nebát se dělat něco navíc pro farnost, i když nebudou hned vidět výsledky námahy. Přejme si, aby letošní posvícení v Dolní Čermné nezůstalo jen u slavnostní bohoslužby a svátečního oběda, ale aby nás během jeho slavení také potěšilo všechno to dobré, co se v naší farnosti, díky mnohým farníkům dokázalo, a abychom v naší farnosti nabrali nový dech a elán k nadcházejícím novým farním aktivitám a úkolům.



Během následujícího týdne, jak to bylo uvedeno v minulém čísle Poutníka, budete mít všichni dospělí farníci možnost podat své návrhy členů do Pastorační rady naší farnosti, která bude ustanovena na příští čtyři roky. Kromě informací z minulého čísla, budete mít ještě v tomto čísle k dispozici bližší informace k volbě členů do Pastorační rady. Chtěl bych v tomto úvodníku především poděkovat za obětavou činnost všech dosavadních členů Pastorační rady. Sami dobře vědí, co se jim podařilo a co je potřeba ještě v budoucnosti uskutečnit. Myslím, že se všichni svého poslání zhostili se ctí. Nyní je řada na vás, na voličích, abyste vybrali složení budoucí Pastorační rady. Volby se uskuteční v neděli, 23. listopadu 2003, na slavnost Krista Krále a nově zvolená rada složí ve Farním kostele v Dolní Čermné svůj slib v pondělí, 8. prosince 2003, na slavnost Neposkvrněného Početí Panny Marie. Byl bych rád, abyste, jak při výběru kandidátů rady, tak i při vlastní volbě členů rady, brali na zřetel, že členové pastorační rady netvoří s farářem jakousi elitu farnosti, která o všem rozhoduje. Naopak členové rady mají být důstojnými zástupci ostatních farníků. Mají fungovat jako „spojky“ mezi farníky a farářem. Farníci po ustanovení rady nejsou vyčleněni z dění farnosti. Měli by prostřednictvím svých zástupců v radě s odvahou vyjadřovat své požadavky, očekávání i připomínky. Z toho vyplývá požadavek, že členem rady by se měl stát věřící farník, který je ochoten a schopen pastorační práce, žije příkladným křesťanským životem a těší se důvěře ostatních věřících.

Věřím, že se, tak jako před dvěma lety, zúčastníte voleb do Pastorační rady naší farnosti v hojném počtu, vyberete si své zástupce, kteří mají vaši důvěru, a že se za přispění nové rady podaří naší dolnočermenské farnosti dosáhnout k Boží chvále dalších dobrých výsledků.

BUDEME VOLIT PASTORAČNÍ RADU DOLNOČERMENSKÉ FARNOSTI

Draží bratři a sestry, milí farníci,



po dvou letech působení Pastorační rady naší farnosti přichází podle stanov doba uspořádání nových voleb a ustanovení nové rady. Jsem přesvědčen, že práce členů minulé pastorační rady byla důležitá a v některých aktivitách farnosti přinesla dobré výsledky. Bližší hodnocení je ale v tuto chvíli opravdu předčasné, teprve čas prokáže, co se podařilo. Členové příští rady však mohou navázat na dobré základy práce „první“ rady dolnočermenské farnosti.

I když jsme před dvěma lety právě v listopadovém Poutníku zveřejnili důležité části stanov pro zřízení a působení Pastoračních (farních) rad ve farnostech královéhradecké diecéze, myslím, že bude dobře si aspoň některé statě znovu připomenout.

Chceme-li mluvit o Pastorační radě (dále zkratka PR), je třeba si uvědomit, že je jedině poradním a pracovním orgánem faráře. Není tedy rozhodujícím orgánem, který by duchovnímu správci cokoli prikazoval. PR spolupracuje s farářem při vytváření farnosti tak, aby byla živým společenstvím věřících podle slov ze Skutků apoštolů: „Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši.“ Pro plodnou činnost PR je společná modlitba a vzájemná důvěra mezi všemi věřícími základním předpokladem. Stejně tak je nezbytná připravenost ke spolupráci, k vzájemnému naslouchání a porozumění. Úkolem PR je spolu s farářem posuzovat otázky týkající se farnosti, radit se o nich, nalézat řešení, usnášet se na opatřeních a v neposlední řadě je také uvádět do života. Na základě znalosti situace ve farnosti, se má PR podílet na vytváření pastoračního programu farnosti.

Mezi úkoly PR patří na prvním místě upevnění života uvnitř farnosti.

V této oblasti by měli členové PR povzbuzovat ostatní věřící k živé účasti na všem, co se ve farnosti děje a to především vlastním příkladem. Konkrétně mají sledovat službu ministrantů, lektorů, varhaníků, chrámového sboru a to ve smyslu pomoci při důstojném slavení liturgie. Stejně tak je důležité, aby PR sledovala ve farnosti práci katechetů s dětmi, výuku náboženství, činnost mládeže, péči o nemocné a starší farníky a v neposlední řadě vzdělávání věřících v podobě farních setkání, biblických hodin a odborných přednášek. PR plánuje společné akce ve farnosti, např. poutě, zájezdy, duchovní dny. Má také podporovat vikariátní a diecézní akce.

Dále má PR také přispět ke zviditelnění farního společenství v obci. To ve skutečnosti znamená, že se má snažit o vstřícné jednání vůči všem, kteří jsou daleko od víry, má usilovat o ekumenickou spolupráci, má provádět účinnou charitativní službu, vzbuzovat zájem pomáhat misím a spolupracovat podle možností ve veřejném životě.

Nyní přejdeme ke složení PR. Podle stanov je předsedou rady vždy **farář**. Není možné, aby vznikla farní rada bez účasti faráře. Dále jsou to ostatní duchovní, trvale činní ve farnosti a laik pověřený biskupem k účasti na pastorační péči o farnost. V naší farnosti je to **sestra Ludmila Kubicová**. V PR musí být zastoupeni případně delegáti za řeholní společenství, společenství mládeže, charitu, církevní školu. V naší farnosti se toto právo týká **společenství mládeže**, které si jmenuje do PR svého zástupce. Dále se toto právo dotýká filiálních obcí v dolnočermenské farnosti. Jmenovitě se jedná o **dva zástupce z Verměřovic**, a **po jednom zástupci z Petrovic a Horní Čermné** (je to dáno úměrně k počtu věřících). I tady je dána možnost buď jmenovat nebo dotyčné zástupce volit. Dále je, podle stanov, 2 až 6 členů PR voleno farním společenstvím. V **naší farnosti se bude volit 5 členů PR** s tím, že je možné také v Dolní Čermné dát hlas věřícímu z jiné obce ve farnosti (z Verměřovic, Petrovic, Horní Čermné a Jakobovic!!) Nakonec je, podle stanov, 2 až 6 členů jmenováno farářem podle jeho svobodného uvážení. V **naší farnosti budu jmenovat čtyři členy PR**. Celkový počet členů PR v dolnočermenské farnosti by měl být i s duchovním správcem 16.

V souvislosti s ustanovením, že se někteří členové volí farním společenstvím, vás chci seznámit s průběhem voleb do Pastorační rady. PR se od svého druhého funkčního období ustanovuje na dobu 4 let. **Volební právo má každý věřící katolík starší 18 let, příslušející trvalým bydlištěm do farnosti. Být zvolen, má právo každý, kdo má sám právo volit a který je ochoten a schopen plnit úkoly PR.**

Prvním krokem ve volebním procesu je, že farář svobodně jmenuje volební komisi. Vzhledem k uzavěrce tohoto čísla nejsou ještě členové komise určeni. Jejich jména se však včas dovíte. Dále následuje uspořádání kola návrhů, přičemž kandidáty **může** navrhnout každý člen farnosti, který má právo volit. Písemné návrhy – na jakémkoli důstojném listě papíru – přijímá farář, členové volební komise nebo je možné je vhodit ve farním kostele v Dolní Čermné a ve filiálních kostelech ve Verměřovicích a Petrovicích, do připravené schránky. Volební komise potom společně posoudí, zda navržení kandidáti splňují podmínky pro právo být zvolen a vyžádá si od každého z nich písemný souhlas s kandidaturou nebo písemné odmítnutí své kandidatury. V naší farnosti se návrhy budou podávat v týdnu od 3. do 9. listopadu 2003 včetně. Je možné navrhnout od 1 do 5 kandidátů. Věřící z Verměřovic, z Petrovic, a z Horní Čermné si navrhnou jednoho až dva kandidáty do voleb o místo delegáta za příslušnou filiální obec. Volební komise poté, co dostane písemný souhlas navržených kandidátů, sestaví volební kandidátku pro celou dolnočermenskou farnost, a dále samostatné kandidátky pro volbu dvou delegátů z Verměřovic, jednoho delegáta z Petrovic a jednoho delegáta z Horní Čermné. Takže věřící filiálních obcí budou mít vždy dvě kandidátní listiny, zatímco věřící z Dolní Čermné a Jakobovic jen jednu kandidátní listinu. Seznam kandidátů, termín a místo konání voleb musí být zveřejněn nejpozději 10 dnů před volbami, ohlášením při bohoslužbách a na vývěsce v kostele.

V naší farnosti proběhnou volby v neděli 23. listopadu 2003. Volební lístky bude možné vhodit do připravené volební schránky v každém kostele před začátkem a po skončení bohoslužby. Ve farním kostele v Dolní Čermné bude ještě možnost po celý den až do 18.00 h., vhodit volební lístky do připravené schránky, která bude umístěna u hlavního vchodu, ale za mříží kostela. Volební lístky, se jmény všech navržených kandidátů, budou opatřeny razítkem dolnočermenské farnosti a návodem k volbám, a budou do čtvrtka 20.11. t.r. rozneseny všem farníkům s volebním právem a podle trvalého bydliště. Tady bych prosil o spolupráci vás farníky ve smyslu, kdybyste z nějakého nedopatření nedostali volební lístky, abyste hned v pátek 21. listopadu upozornili buď mne nebo některého člena volební komise. My



vám lístek okamžitě dodáme. Na volebním lístku bude vždy křestní jméno a příjmení kandidáta, jeho datum narození, bydliště a pořadové číslo. Při volbách může věřící volič zakroužkovat od jednoho do pěti kandidátů. Pokud jich zakroužkuje více, bude jeho hlas neplatný. Je možné také uvést u zakroužkovaných kandidátů jejich preferenční pořadí, které rozhodne při rovnosti hlasů. Podle stanov má volební komise do týdne oznámit zvoleným kandidátům a celému farnímu společenství výsledky voleb. **V naší farnosti dojde k oznámení výsledku voleb v neděli 30. listopadu 2003.**

Do jednoho měsíce po volbách svolá předseda všechny členy PR

k ustanovujícímu zasedání. Před termínem konání ustanovujícího zasedání, jsou členové PR uvedeni do své funkce předsedou PR (farářem), složením slavnostního slibu před farním společenstvím. Současně předseda PR předá členům PR jím podepsané dekrety o ustanovení za členy PR. **V naší farnosti dojde k uvedení členů PR do jejich funkce v pondělí 8. prosince 2003 při večerní mši svaté v 18.00 hod. ve farním kostele Dolní Čermné.** Na ustanovujícím zasedání zvolí PR místopředsedu a sekretáře z členů PR. Datum ustanovení PR se jmenným seznamem členů a funkcí, oznámí farář do jednoho měsíce farnímu společenství, svému vikáři a diecéznímu biskupovi.

Nakonec si ještě připomeňme několik informací o způsobu práce rady. Zasedání PR svolává a řídí její předseda – farář. Tuto povinnost může přenést na místopředsedu jen pro určitý případ. Sekretář je odpovědný za korespondenci a zápisy ze zasedání PR a pastoračního výboru. Pravidelná zasedání PR se konají 6x do roka. Předseda je svolá písemně nejméně jeden týden předem a uvede program jednání. Zasedání PR je přístupné veřejnosti. Veřejnost se účastní zasedání pouze jako hosté a nemá právo, bez svolení PR, do jednání jakkoliv zasahovat. PR informuje věřící o své činnosti běžným způsobem (oznámením na vývěskách v kostele, ve farním časopisu). Kromě toho má jednou ročně vydat pastorační zprávu. Při vizitaci farnosti kontroluje vizitátor (sídelní biskup nebo vikář) také činnost PR a vyslechne její připomínky k pastorační práci ve farnosti. PR se podílí na sestavení vizitační zprávy.

Drazí bratři a sestry, tolik některé informace ze stanov PR ve farnosti. Znovu připomínám, že jde jen o momentálně ty nejdůležitější informace o PR a jejím ustanovení v naší farnosti. Případné dotazy a připomínky adresujte na moji osobu. Rád vám je zodpovím. Uvědomuji si, že ustanovení PR na další funkční období je krok velmi důležitý! A nakonec připomínám moudré české přísloví: „Bez Božího požehnání, marné lidské namáhání“. Proto vás moc prosím, modlete se se mnou za zdar průběhu voleb do Pastorační rady i za dobré působení Pastorační rady v naší farnosti.

Otec Pavel

DUŠIČKY NEBO HALLOWEEN



První den v listopadu se slaví svátek Všech svatých, druhý den se slaví Vzpomínka na všechny věrné zemřelé, občansky nazvaná Památka zesnulých. První svátek je radostnější. Církev oslavuje ty, kteří již dosáhli Božího království. Druhý svátek je spíše snivý, tišší, pietní. Člověk je více pohroužen do vzpomínek a modliteb. V tyto dny

každý ozdobí hrob svých drahých zemřelých, zapálí svíčku a připomene si chvíle, které prožil s těmi, které měl rád, a kteří v hrobě odpočívají a již nejsou mezi námi. Za tyto zemřelé se modlíme, aby i jejich duše mohla přebývat ve věčném světle.

Tak jako jiné křesťanské svátky, tak i Dušičky jsou vytlačovány, nám cizími, pohanskými tradicemi a zvyklostmi. Vtírají se k nám, vnucují se nám, jak jinak, než přes novopohanství, konzum a dokonce i přes školu. Je to ryze pohanský Halloween (čti Helovin), kterému podléhá zpravidla mládež. Ta nejen, že nezná podstatu tohoto pohanského slavení Halloweenu, ale nezná ani podstatu křesťanské památky na zemřelé. Mládež jej přebírá a vítá jako veselý protiklad k tichým Dušičkám, jako bláznivou nevinou taškařici.

Halloween je původně keltský hororový svátek duchů, který převzali Irové. Křesťanství v Irsku téměř tento svátek vymýtilo. Zpět se nyní Halloween vrací do Evropy z Ameriky, kam byl importován přistěhovalými Iry a šíří se dál, do celého světa. Bohužel, vetřel se i k nám. Puity obchodníků ve větších městech, hlavně s cizí kapitálovou účastí, se začínají plnit několik týdnů před Halloweenem strašidelnými maskami, maskami smrti, líčidly a jinými pomůckami pro strašidla. „Na zboží, týkající se Halloweenu, máme vymezený celý suterén. Lidé o nákup těchto věcí mají veliký zájem a překvapivě jsou to Češi,“ uvedla v novinách jedna prodavačka z prodejny hraček „Sparkys“.

„Starší generace zpravidla vůbec neví, o co v Halloweenu jde. Mládež však ano, a to zvláště ve školách při hodině angličtiny,“ řekla jedna učitelka. Ten, kdo si dá dohromady bezbožectví mladých a jejich nechuť přijmout zvyky svých rodičů či

prarodičů, tedy „dušičky“, jak se lidově říká památce na věrné zemřelé, odmítá vzít věneček na hrob a rozsvítit svíčku, může být popravdě zděšený. A naskytá se otázka: „Nepřeválcuje“ divoký a strašidelný Halloween nakonec klidně a snivě české Dušičky? Snad ne. To alespoň tvrdí socioložka Jana Dufková z průzkumu: „Halloween platí opravdu jen pro mladší generaci. Lidé nad 40 let totiž nové svátky příliš nepřijímají a zůstávají u těch tradičních.“ Logicky to platí pro generaci dnešních čtyřicátníků. Co však bude slavit tato dnešní mladší generace, až jí bude 40 50 let? Nedojde skutečně k „převálcování“ Dušiček? Zde už výzkumy nic potvrdit nemohou.

Na rozdíl od sociologů, učitelů, prodavačů a šoubyznysu, jsou etnografové znepokojeni snadným přijímáním cizích tradic, které mohou v dnešním sekularizovaném prostředí zničit tradiční české zvyky a svátky. Zničit celou českou etnografickou tradici. „Jsou to naprosto odlišné svátky a nedají se srovnat. Naše Dušičky jsou založeny na účtě k mrtvým, na pietě a tiché vzpomínce. Halloween je personifikace zlých a ošklivých duchů a naprostá bláznovina,“ prohlásila etnografka Alena Plessingerová a pokračuje: „Lidi jsou jako opice a mají pocit, že musí dělat to, co jiní, aby byli moderní a šli s dobou. Když jsou vlastní tradice zatlačovány cizími, je to špatné a o něčem to vypovídá. Mně rozhodně vadí, že neseženu čokoládovou figurku s Mikulášem, ale jen samé Santy Klause (americký, nesnesitelně vtíravý, který vystřídal vnucovaného ruského Dědu Mráze). Když to tak půjde dál, již nikdo si nevzpomene na českého klasického Ježíška a naše krásné české tradice se vytratí.“

Co k tomu dodat? Jen jedno. Modleme se nejen za naše zemřelé, ale hlavně za dnešní bezbožnou mládež, aby přijala, když ne Slovo Boží, alespoň morálku z něj vycházející. A dosáhneme-li alespoň tohoto modlitbami, pak nebudeme muset mít strach o svátek Všech svatých, o Dušičky, o sv. Mikuláše ani o Ježíška.

(js)



POSELSTVÍ PŘI SVÍČCE

Při výstupu do nových poloh našeho bytí posvítí nejlépe na hrobě našich předků obyčejná svíčka. Její malý plamínek stačí sice jen na to, abychom se mohli jakžtakž orientovat, aby nebyla docela tma, ale prostory života, které klíčí z umírání, víc osvítit asi ani není dovoleno, protože na větší světlo by náš zrak už nestačil.

Jak bychom mohli jasně a zřetelně poznávat tajemné světy, z nichž vyšel zákon, podle něhož se život rodí a umírá a zase rodí a zase umírá, až dokud nevytvoří jediné společenství srdcí a duší? To bude možné až potom, když svým zrakem dohlédneme až za to první umírání a narodí se nám zrak, kterým budeme poznávat v novém životě.

Cožpak to tak neřekl Ježíš v šeru onoho večera, kdy ho byl navštívit Nikodém? „Mluvíme o tom, co víme, a svědčíme o tom, co jsme viděli ... Vždyť nikdo nevystoupil na nebesa kromě toho, kdo z nebes sestoupil, Syn člověka.“

A Syn člověka říká (osvětluje nám tajemství jen takovým plamínkem, jaký snesou naše oči), že to nejsou jen hroby, které jsou po celé délce dějin roztroušeny na zemi, že není nejzajímavější jen ta křivka, která je jimi vyznačena. Syn člověka říká, že v dějinách lidstva jde o něco mnohem, mnohem většího.

Hroby jsou pouze pozůstatky nadčasové a nadprostorové velikosti lidského rodu, osvětlené Ježíšovým poselstvím jen tak tiše a tajemně, jako mihotavé plamínky svíček osvětlují večerní prostory hřbitovů.

Když tedy v těchto dnech zapalujeme svým drahým zemřelým svíčky, zaposlouchejme se do Ježíšových slov o záhadné pravdě člověka, kterou ta slova osvěcují právě tak tiše a tajemně, jako naše svíčky osvěcují hroby předků. A dozvíme se, že ti, kteří milují své bratry a sestry, přešli již ze smrti do života, a ti, kteří nemilují, zůstávají ve smrti. - Bože, dej nám světlo, abychom viděli!

P.Jozef Porubčan, S.J.



LISTOPAD

Phil Bosmans

Hřbitov je plný bílých chryzantém. Smrt v bílém. Na chvíli jsou mrtví a živí pohromadě na jednom místě. Navzájem se hledají, myslí na sebe, ale nemohou k sobě. Na jedné straně bezmocnost, na druhé straně nepřijemný rozklad.

U pomníku myslím na svou smrt, trochu nesměle a sklíčeně. Strach ze smrti a radost žít – mají k sobě tak blízko. Smrt je bezohledný ničitel, který otráví každou hru a zábavu, nahodí každé bezpečí a zničí každý orgán, kterým vdechujeme radost života.

Nikdo si se smrtí neví rady. Také věda ne. Mlčí se o ní. Zapomíná se na ni. Sotva přejde pohřební průvod, provoz běží zase rychle dál.

Nemohu ze svého svědomí vymazat myšlenku na smrt. To by byla pštroší politika. Nakonec se všechno soustřeďuje v jedné otázce:

je smrt konec nebo ne? †

Jestliže je smrt konec, potom je mé umírání zničující poprava. Jestliže však smrt není konec, pak dostává nesmírně novou dimenzi. Tváří v tvář smrti, tomuto kritickému momentu mého života, kterým musím projít samotinký, stojím před otázkou: všechno nebo nic, smysl nebo nesmyslnost života, Bůh nebo nekonečná prázdnota?

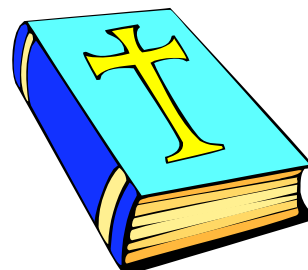
Tajemství života a smrti souvisí s tajemstvím Boha. Mé vlastní nezaměnitelné já nenachází uspokojivé vysvětlení tohoto tajemství ani ve fyzice, ani v chemii, ani v biologii; přírodní vědy totiž pro mne nevyřeší otázku Boží existence. Jediné, co držím v ruce, je naděje. Až do posledního dechu mi dává naději radost ze života.

SLUŽBA LEKTORSKÁ



Listopad 2003

2.11.	Ne	31. neděle v mezidobí Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	7.30	Pecháčkovi 207
			10.30	Jurenkovi 160
9.11.	Ne	32. neděle v mezidobí	7.30	Pecháčkovi 330
			10.30	Faltusovi 128
16.11.	Ne	33. neděle v mezidobí	7.30	Langrovi 173
			10.30	Menclovi 193
23.11.	Ne	34. neděle v mezidobí	7.30	p. Mikulová 162
			10.30	p. Müllerová 87
30.11.	Ne	1. neděle adventní	7.30	Šebrlovi 80
			10.30	Kunertovi 125



Prosinec 2003				
7.12.	Ne	2. neděle adventní	7.30	Kubíčkovci 140
			10.30	Nastoupilovi 109
14.12.	Ne	3. neděle adventní	7.30	Marešovi 264 HČ
			10.30	Macháčkovi 180 HČ
21.12.	Ne	4. neděle adventní	7.30	Vávrovi 270
			10.30	Vávrovi 264
24.12.	St	Štědrý den	7.30	Marešovi 271
25.12.	Čt	Narození Páně	7.30	Moravcovi 267
			10.30	Klekarovi 292
26.12.	Pá	Sv. Štěpán	7.30	Pecháčkovi 53
			10.30	Macháčkovi st.55
28.12.	Ne	Svatá rodina	7.30	Plhákovi 277
			10.30	Macháčkovi ml. 55
31.12.	St	Silvestr	7.30	p. Havlová 247
			16.00	Bednářovi 285

DOPIS P. TOMÁŠE HOFFMANN A Z BASRY (IRÁK)

P. Tomáš Hoffmann (nar. 1966) vykonává již třetí rok službu vojenského kaplana v armádě ČR. Od 6. září 2003 se jako katolický duchovní účastní mise naší armády v Iráku. S jeho souhlasem otiskujeme dopis, který napsal nejen farnosti Pardubice. A protože P. Tomáš pochází z nedalekého Letohradu, bude jistě namístě jeho dopis zveřejnit také v našem zpravodaji.

Milý Otče biskupe Josefe, spolubratři kněží, jáhni, farníci z Pardubic přímo, nebo blízkého okolí!

Je to asi 10 dní, co mi váš Otec Vlád'a vyřizoval vřelý pozdrav od vás a pobídnul mne, abych napsal něco přímo do farního Zpravodaje. Je to pro mne radost a možnost vyslovit vám „přímo“ mé díky.

Uvědomuji si velice jasně, že také právě díky vašim denním modlitbám (stále mám v srdci mši svatou u vás několik dní před odjezdem, kde jste mi slibovali modlitbu) my zde jsme v relativním bezpečí. Myslím to naprosto vážně. Asi nikdy jsem si neuvědomoval tak silně, jak právě modlitba může nejen spojit, ale jak je mocná. Pán vám odměň tuto velikou službu. A vězte, že se modlím také.

Ted' něco konkrétního: odlétali jsme z Prahy 6.9. ráno v 06,00. S mezipřistáním v egyptské Káhiře jsme byli v Basře za 8 hodin, tedy ve 14,00 českého a v 16,00 hod. místního času. Musím říci, že to byl zvláštní pocit sedět v letadle s tím, že neletím na dovolenou, k moři, ke známým, či na nějakou bezpečnou služební cestu... ke známým – třeba i na Sibiř, ale oblečen do pouštní voj. uniformy a na 4–6 měsíců do pouště...! Do země a místa, kde byla ještě nedávno válka a kde v současné době jsou některá nebezpečí větší, než za války a hlavně větší nejistota. Takové „předznamenání“, a snad je možné říci, „uvedení do reálu naostro“ bylo, když jsme před mezipřistáním v Káhiře uviděli tak známé egyptské pyramidy. Že by opravdu dovolená...? Jenže za chvíli se letadlo zvedlo znovu a... pak už jsem neviděl nic jiného, než poušť. Různě zvrásněnou ještě kolem Rudého moře, nad Saudskou Arábií a pak už na území staré Mezopotámie... Zde to už bylo velmi „placaté“, no a vlastně od té doby až do této chvíle jsem nic jiného neviděl. Ano, trochu přeháním. Neznamená to, že bych neviděl „suše“ zelenou datlovou palmu, nebo nějaký keř na pobřeží řeky SHATT AL ARAB (vzniklá soutokem Eufratu a Tigridu). Ale kopec skutečně ne, všude pusto a... horko. To teplo jsem si nedovedl představit.

Až... najednou se otevřely dveře u letadla – již tedy na zemi v Basře na letišti, vystupujeme ven a... ptám se, kdo postavil hned ke dveřím letadla tak velký a výkonný fen? Hm, a on žádný fen, ale teplý fenový vítr, možná znamení blížícího se podzimu v Iráku, tedy již přijatelné počasí, 45 stupňů Celsia a vzduch téměř suchý. Tak na co si stěžovat? Ano, dnes po 15 dnech na místě (ještě jsem nezaregistroval, abych viděl mrak, protože se žádný neobjevil...) vidím, že je možné si zvyknout a že pokud není vlhko (a my jsme ho tu zažili jen z vyprávění – prý taková prádelna se 100% vlhkostí, hrůza a děs), tak je to snesitelné. Pravidelně pít (vodu, přirozeně) se člověk také naučí. No,... ale teplo to je stejně pořádný. V noci se ochladí na 20 a tak naši „staří“ (ti, které střídáme) dostávají rýmu, vzdychají, jak už je ráno zima a... my si tedy namlouváme, že je nám „akorát“.

Tedy první šok: TEPLA! Je tu ale druhý. Vlastně se nejedná o šok. Je to přece normální. Téměř okamžitě po vystoupení z letadla dostáváme každý přílbu a neprůstřelnou vestu... a to už není „předznamenání“, ale „ujištění se“ v realitě: jsme v Iráku, v zemi, která je po válce, zemi, kde, jak už jsem řekl,

si nikdo není jistý. Kde na jednu stranu život jde dál jako před válkou (i za války...), ale kde se člověk v uniformě cítí mnohem nejistěji, než v civilu. Najednou to na mne nějak dopadá. Naprosto jasně si uvědomuji riziko: „Pane, jak jsem se sem dostal? Vždyť já jsem tu ale proto, že jsem se Ti dal... Že jsem šel za Tebou... Pane, vrátím se? Ty přece víš, že chci. Ty přece víš, že chtějí i jiní. Pane, já tomu – já Ti věřím. Věřím...? To přece ale znamená, že věřím, že Ty jsi se mnou a že to, co bude, je z Tvé ruky. Co to ale bude? Ano, věřím, jsem připraven ke všemu. Dát... všechno!“ Stejně ale v hloubi srdci zní: „Pane Ježíši, Ty přece víš, že toužím po tom se zase vrátit...!“

Toto vše se mi honí hlavou velice rychle – zlomky sekundy. S tím současně mne napadá, odkud a kde by kdo mohl střílet? A samozřejmě nacházíte mnoho odpovědí. Snad ze všech stran. A tak se i přes ochranu přílby a vesty člověk cítí „nahatý“ – bezmocný.

Po chvíli čekání na letišti vám i v tom teplu vychladne hlava a vidíte, že je klid a že to zase se střelením nebude až tak děsné, protože to bychom jinak nepřistávali zde, ale na místě bezpečnějším. Nicméně, nebezpečí, byť statisticky malé, je stále a reálné.

Pak nasedáme do autobusu a za 15 minut jsme na základně – na místě, kde máme být minimálně 4 měsíce...!? Ach, všude prach, teplo, stany, starý, trochu upravený přízemní objekt, kde nás něco přes polovinu prý bude bydlet, vybudované zázemí pro kuchyň, zásoby – tedy výrobu elektřiny, no a srdce: dlouhý, trochu rozvětvený stan s přistavenými buňkovými jádry – tzv. koridor – polní nemocnice. Ani by člověk nevěřil při pohledu na zaprášenou plachtu, že pod ní – uvnitř – je až neuvěřitelně čisto, chladno, protože klimatizace funguje perfektně i ve stanu, že tu jsou 2 operační sály, „pokoje“ s lehátky pro hospitalizované pacienty – místní obyvatele i britské a české vojáky. „Pane, to je ted' můj svět a tady je třeba nést Tebe.“ V tu chvíli jsem plný nejistoty, jak na to, a současně obrovské radosti o jak nepopsatelném pokladu jsem povolán svědčit a jej nést. I když v této chvíli není možné o něm hovořit. Z tohoto cítím i velikou chuť a odhodlání BÝT naplno!

A jaké je to s bydlením? Různé. Já jsem 13 nocí trávil v neklimatizovaném stanu. To proto, že v průběhu celého měsíce – od 6. září do 6. října, tedy ještě dva týdny - bude probíhat postupné vystřídání personálu a předání potřebného materiálu. To znamená, že stávající podmínky jsou přechodné a proměnlivé. Jsem rád, že začátek byl tvrdší. Dnes už se chystám na druhou noc v domě s klimatizací a... skutečně se



těším. Musím ale říci, že i v té počáteční náročnosti jsem spal výborně. Víím, že i toto je dar od Pána.

Vidím, že ono je to všechno veliký dar. Ten největší spočívá asi v tom, že je zde člověk „přinucen“ buď systematicky nemyslet na nebezpečí ve víře, že budu mít většinové štěstí a nic se mi nestane, a nebo ve světle víry toto nebezpečí přijme a žije v klidu z víry, že Pán o každém z nás ví a že se nám nic nestane bez Jeho vědomí. A když člověk přijímá celou pravdu Božího zjevení, že On přišel, aby nás spasil, tak čeho se bát? Stačí žít v Jeho přítomnosti – být si vědom, že ON je se mnou, a tak žít ještě více vědomě s Ním a.... být v pravé pohodě.

Drazí, toto JE ŠKOLA! Za normální situace „mírové“ třeba doma ve vlasti (i když i tato je plná nebezpečí) to člověku méně dochází. Ale je to vlastně stejné. A tak především za tuto Boží pobídku Pánu v první řadě děkuji.

Hm, darů je mnoho. Ale vidím, že jsem se nějak „zapsal“... Momentálně musím končit, a tak posílám alespoň toto. Bude-

li to možné, v brzkých dnech pošlu pokračování darů, na kterých se tak podílíte.

Děkuji Vám znovu za vše. I za trpělivost s četbou těchto řádků.

V Basře 21. a 22.9.2003 P. Tomáš Hoffmann

Kontakty:

pošta přes britskou základnu:
Tomáš Hoffmann, kaplan
7 th FIELD HOSPITAL (CZECH)
HQ of the 19 th MECHANIZED BRIGADE
OP. TELIC
BFPO 647
UNITED KINGDOM

e-mail: t.hoffmann@centrum.cz

POZVÁNKA DO KINA

Pupendo

pupendo



Osvědčený filmařský tandem Hřebejk-Jarchovský uvedl v letošním roce do programové nabídky českých kin další snímek, tentokrát pod názvem Pupendo. Po svých předchozích a divácky hojně navštěvovaných titulech „Musíme si pomáhat“ (r. 2000) odehrávající se během 2. světové války a „Pelíšky“ (r. 1999), který diváky přenesl do období těsně předcházejícího příjezdu tanků



spřátelených armád, se autoři také tímto filmem vracejí do minulosti, tentokrát ještě méně vzdálené. S humorem a nadhledem sobě vlastním autoři přinášejí v příběhu hlavních postav připomínku na společenskou atmosféru v polovině osmdesátých let. Ohlédnutí za tímto obdobím, kdy v životě společnosti již dávno a pevně zakořenily normalizační struktury bez vyhlídek na uvolnění a změnu může působit překvapivě osvěžujícím dojmem. Film rozhodně není

sebezpytující nebo odsuzující sondou do životů budovatelů „ještě lepších zítřků“.

Jednotlivé scény a záběry přibližují situace, z nichž mnohé samozřejmě až s potřebným časovým odstupem působí komicky a neuvěřitelně až absurdně. Divák sleduje prostřednictvím hlavních postav jednání typické pro dva protichůdné modely lidského chování v určitém společenském uspořádání. Jeden z nich ztvárňuje významný výtvarník Bedřich Mára (Boleslav Polívka) se svojí ženou Alenou (Eva Holubová) a dvěma syny. Mára je člověkem, který se díky svým názorům na stávající poměry připravil o významné postavení a dostal se do společenské izolace a od tvůrčí práce k sériové výrobě kýčovitě keramiky, která mu poskytuje prostředky ke každodenní obživě. Jeho protikladem je postava soudruha Břečky (Jaroslav Dušek), který samozřejmě i díky svým souhlasným postojům s politikou jediné vládnoucí strany buduje svoji kariéru ředitele školy.

Film nabízí především jiskřivé situace vyplývající ze zcela odlišných postojů obou hlavních aktérů, jejichž vzájemný vztah by v minulosti bylo možné nazvat kamarádstvím, na určitou společně prožívanou událost (např. uvedení Márova jména ve vysílání rozhlasové stanice Hlas Ameriky). Scéna se zalděním Břečkova

nelichotivého prohlášení o komunistech, které začne hrozit možným vyzrazením vypovídá o „hospodském hrdinství“ pro tuto dobu typickém. Úsměv diváků vyvolává Máruv telefonický hovor se svým synem předškolního věku a neočekávaná proměna bezdomovce.

Kvalita filmu spočívá především ve výkonech zmíněných představitelů hlavních rolí. Snímek není žádným filmovým experimentem ani nijak zásadním dílem v oblasti současné české filmové tvorby. Je však jejich vítaným obohacením, které reprezentuje vysokou kvalitu s diváckým zájmem. A to rozhodně není málo.



Režie: Jan Hřebejk

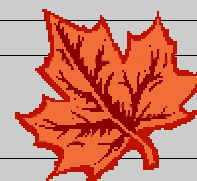
Scénář: Petr Jarchovský

Hrají: Boleslav Polívka, Jaroslav Dušek, Eva Holubová, Vilma Cibulková, Jiří Pecha, Pavel Liška atd.

(RM)

KULTURNÍ KALENDÁŘ

St 5.11. – 19.30 hod.	POUTNÍCI – skupina Poutníci hraje na české hudební scéně od roku 1970. Za tuto dobu se v ní vystřídala celá plejáda nejlepších hráčů. Dosud vydali 10 CD a MC. Svým repertoárem zaujmou Poutníci každého milovníka dobré hudby. Sál lanškrounského zámku
Čt 6.11. – 19.30 hod.	Pupendo – děj nás zavede do zatuchajících let reálného socialismu, mezi lidmi, kteří měli tři možnosti: plavat proti proudu, s proudem nebo šlapat vodu Sál kina v Jablonném nad Orlicí
Pá 7.11. – 18.00 hod.	Pomáda – v nastudování tanečního oboru ZUŠ Sál kina v Jablonném nad Orlicí
Ne 9.11. – 10.00 hod.	Posvícení v kostele sv. Jiří v Dolní Čermné
Ne 9.11. – 15.00 hod.	Nedělní představení pro děti – KRALÍCI – dva králíci známí snad všem dětem si hrají na jevišti, kde prožívají svá dobrodružství Sál lanškrounského zámku
St 12.11. - 19.30 hod.	Mimořádný koncert KPH – Naše Božena Němcová Stejnomenou básnickou sbírku Františka Halase a úryvky z Babičky B. Němcové přednese Vladimír Matějček – herec Divadla Za branou, Lyry Pragensis a ND Klavírní skladby Bedřicha Smetany hraje Miroslav Sekera – laureát našich i zahraničních soutěží. Sál lanškrounského zámku
Pá 14.11. – 19.00 hod.	To nám to pěkně začíná – divadlo SEMAFOR uvádí popovodňovou revui. Hrají: J. Suchý, J. Molavcová... Sál kina v Jablonném nad Orlicí
Pá 14.11. – 19.30 hod.	“DÁMSKÝ KREJČÍ“ Veselohra v nastudování čermenského amatérského divadla. Sál lanškrounského zámku
Ne 16.11. – 9.00 hod.	Posvícení v kostele sv. Jana Křtitele ve Verměřovicích
Út 18.11. – 19.30 hod.	164. koncert KPH – Mužské vokální kvarteto QVOX Soubor byl založen v roce 1997 studenty JAMU v Brně. Sál lanškrounského zámku
21.11. – 22.11	11. ročník festivalu JAZZ Lanškroun Pátek 21.11. – GOSPELOVÁ MŠE Účinkují: pěvecký sbor CANTAMUS ZUŠ Letovice,, Lanškrounský smíšený sbor Kostel sv. Václava v 19.30 hod. Sobota 22.11. – Přehlídka Big Bandů Účinkují: Big Band Lanškroun, Big Band Moravia Zábřeh na Moravě, Big Band Josefa Audese Brno, Voxtet Třešť Uvádí: Jan Beránek, redaktor Českého rozhlasu Sál lanškrounského zámku v 18.00 hodin
Út 25.11.- 19.00 hod.	Recitál klavíristy Jakuba Dorňáka Sál lanškrounského zámku
St 26.11. – 19.00 hod.	Zanskar a Ladakh – Tibet v malém Cestopisná reportáž RNDr. Vladimíra Lemberka, pracovníka Východočeského muzea v Pardubicích Sál lanškrounského zámku
Pá 28.11. – 18.30 hod.	Orličanka – koncert místní dechové hudby Sál kina v Jablonném nad Orlicí
Ne 30.11 - od 14.00 hod.	Vánoce přicházejí ... 14.00 – Malý předvánoční jarmark 15.00 – divadelní představení „Pohádka o vánocích a zakleté Čepičárce“ Zámek a sál zámku v Lanškrouně
Ne 30.11. – 18.00 hod.	Vernisáž výstavy – Vánoce v keramice – Alena Moserová Otevřeno: Po-Pá 10-12 13-17 So 9-12 Výstava potrvá do 31.12.2003 Kulturní a informační centrum č.p. 30 v Jablonném nad Orlicí



SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V listopadu 2003 oslaví:

91 let	paní Alžběta Formánková	z Dolní Čermné
84 let	pan Rudolf Jansa	z Dolní Čermné
83 let	paní Božena Formánková	z Dolní Čermné
76 let	paní Verona Vychytilová	z Dolní Čermné
76 let	pan Josef Hejl	z Dolní Čermné
55 let	paní Ludmila Bednářová	z Dolní Čermné
83 let	paní Milada Bachmanová	z Petrovic
82 let	paní Ludmila Nováková	z Petrovic č.53
84 let	paní Božena Moravcová	z Verměřovic
79 let	paní Božena Stejskalová	z Verměřovic
79 let	paní Marie Hrdinová	z Verměřovic



Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Výročí 55 let společného života:

Dne 27.listopadu 2003 oslaví významné výročí svého společného života manželé Jiří a Marta Formánkovi z Horní Čermné.

Manželům Formánkovým k jejich výročí ze srdce blahopřej

a vyprošuji Boží pomoc a potřebné zdraví do dalších let společného života.

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:

v Petrovicích	5.10.2003	Marie Maixnerová	z Petrovic
v Dolní Čermné	5.10.2003	Radka Kalousková	z Dolní Čermné
v Dolní Čermné	25.10.2003	Jan Havlíček	z Hradce Králové

Rodičům výše uvedených dětí rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dětí.

Svatost manželství přijali:

v Petrovicích	18.10.2003	Jana Moravcová z Petrovic a Aleš Hlavsa z Verměřovic
---------------	------------	---

Novomanželům Hlavsovým rád blahopřeji a vyprošuji Boží ochranu a požehnání do jejich společného života.

Křesťanský jsme se rozloučili:

ve Verměřovicích	22.9.2003	s panem Robertem Vágnerem z Verměřovic
------------------	-----------	--

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku.

Otec Pavel

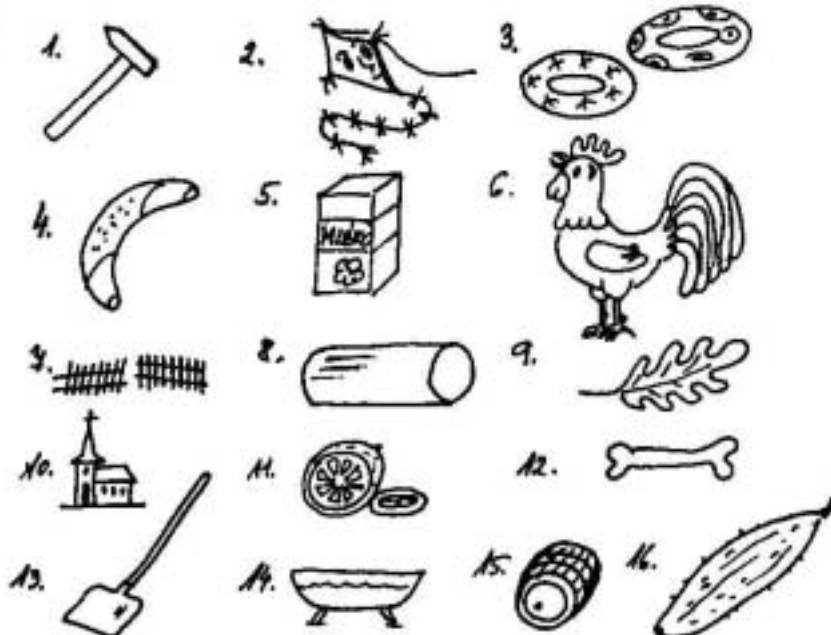
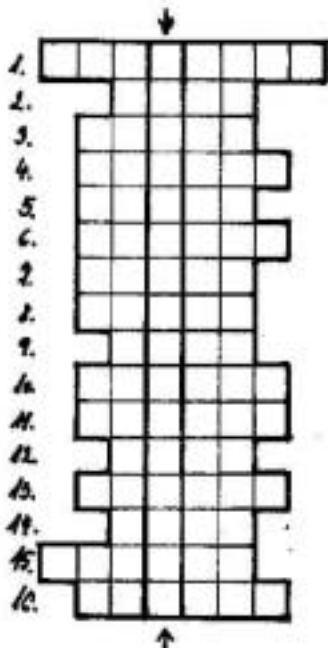
PRO DĚTI



kteřá se rozzáří na hrobě, symbolizuje naši velkou naději, protože věříme ve věčný život. Věříme, že se všichni po smrti zase shledáme. Za své zemřelé blízké prosíme v modlitbě a vzpomínáme na ně. Tato vzpomínka na všechny věrné zemřelé se slaví...(tajenka).

AHOJ DĚTI!

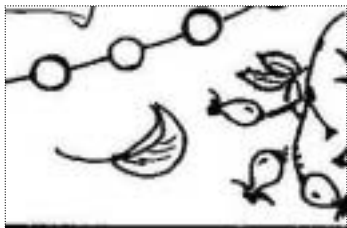
Teplé sluneční paprsky léta už dávno vystřídal chladný podzimní vítr. Očesal všechno barevné listí ze stromů a nafoukal ho do každého koutu. Nám se vítr snaží nepříjemně vkrádat pod kabát. Počasí je nevlídné, poprchává, je šero. Už brzy odpoledne se začíná stmívat. V té tmě, zimě a vlhku nám ale najednou zazáří celá záplava maličkých světýlek. Přiblížil se zase ten listopadový dušičkový čas. Určitě také s rodiči nebo prarodiči letos navštívíte hřbitov, kde jsou pochovaní vaši příbuzní. Malá svíčka,



Pro starší:

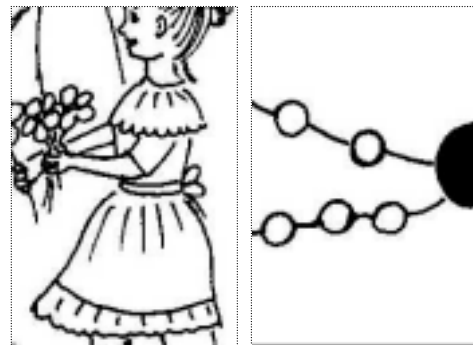
Známe je?

Určitě se zeptáte, ale koho? No přece naše svaté, naše ochránce a patrony. Většinou známe životní příběhy některých našich nejznámějších světců a světců. Ostatní nám ale zůstávají tak trochu zahalený. To však vůbec není na překážku, abychom se k nim s důvěrou obraceli o pomoc. A my to vlastně děláme při začátku každé mše svaté, kdy litujeme svých hříchů a prosíme Pannu Marii, všechny anděly a **svaté i** ostatní bratry a sestry, aby se za nás u Boha přimlouvali.



V těchto dnech slaví všichni svatí svůj svátek. Připomínáme si ho vždy 1. listopadu. A my si při této příležitosti můžeme vyzkoušet malý test. Jeho

deset otázek je zaměřeno na to, jaké patronáty svatí mají. To znamená, koho který svatý především chrání, jaké povolání nebo obor lidské činnosti „má na starosti“. Pokuste se tedy přiřadit správné odpovědi k otázkám



1. Hned v následujících dnech si připomeneme světce, jehož jméno je spojováno s jízdou na koni a který je patronem vojáků, jezdců, zbrojnošů:

- a/ sv. Vavřinec
- b/ sv. Martin
- c/ sv. Václav

2. Snad nejpilnější svatý má na starosti námořníky, obchodníky a k tomu ještě všechny děti. Jmenuje se:

- a/ sv. Josef
- b/ sv. Pavel
- c/ sv. Mikuláš

3. Na hlavním oltáři jednoho kostela v naší farnosti najdeme obraz světce, významného misionáře. Jeho atributy jsou lilie, pochodně, kříž, černocho, Ind a tento světec je patronem jezuitů. Je to:

- a/ sv. František Xaverský
- b/ sv. František Saleský
- c/ sv. František z Assisi

4. Vzpomenete si, komu pomáhá sv. Kryštof?

- a/ lékařům
- b/ učitelům
- c/ cestovatelům

5. Hlavním patronem Anglie, vojáků, rytířských řádů, ale také našeho farního kostela je:



- a/ sv. Jan
- b/ sv. Jakub
- c/ sv. Jiří

6. Kdo chrání všechny hudebníky a básníky?

- a/ sv. Marek
- b/ sv. Cecílie
- c/ sv. Petr

7. Velice známou postavou z Nového zákona, která drží ochrannou ruku nad právníky, a také patronem jednoho z našich kostelů není nikdo jiný než:

- a/ sv. Jan Křtitel
- b/ sv. Tomáš
- c/ sv. Matouš

8. Snad každý si poradí s otázkou, koho chrání sv. Hubert?

- a/ pivovarníky
- b/ myslivce a střelce
- c/ námořníky

9. Nad kým bdí sv. Florián, asi nebude příliš obtížné určit:

- a/ řezníky
- b/ pekaře
- c/ hasiče

10. Na závěr něco úplně jednoduchého. Patronkou všech babiček a vychovatelů je:

- a/ sv. Klára
- b/ sv. Ludmila
- c/ sv. Monika



(EJ)

DRUHÁ ČÁST „KRABIČKOVÉ“ CHARITNÍ SBÍRKY ODESLÁNA

V květnovém čísle „Poutníka“ jsem vás informoval o odeslání první části „krabičkové“ sbírky pro Oblastní charitu Pardubice, která byla dovezena přímo na místo určení. Ve druhé polovině srpna byla odeslána poštou ve dvou balících druhá část „krabičkové sbírky“ pro farní Charitu sv. Anežky v Otrokovicích. Rovněž tato druhá část sbírky je určena pro zahraniční misie.

Zásilky obsahovaly Vaše dary, které se nashromáždily v průběhu měsíce prosince 2002 až dubna 2003:

telefonní karty, 1 sáček bižuterie, 1 pánské a 1 dámské hodinky, 1 igelit. taška knoflíků, 1 igelit. taška zbytků látek, 3 toaletní mýdla, 1 krabička pohlednic, 5 krabiček od kostkového cukru vystřižených známek, 1 sáček mincí a bankovek, 1 obálka kalendářků - kartičky, 4 sluneční brýle, 7 optických brýlí v pouzdře, 16 optických brýlí bez pouzdra, 5 párů optických skel a v hotovosti 400,- Kč na léky, potraviny a na dopravu.

Všem, kteří jste podpořili tuto „krabičkovou sbírku“ finančně, hmotně i modlitbou za misie, vyslovuji jménem charity, jménem těch, kterým je pomoc určena i jménem svým, upřímně „Pán Bůh zaplat!“

Věřím, že nadále budete tuto akci, až bude vyhlášena, podporovat, za což Vám předem děkuji.

V. Jansa



Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

Vzpomínka na všechny
věrné zemřelé
2. listopadu 2003
45. týden / 2003

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

3. listopadu - pondělí

31. týdne v mezidobí – pro děti

18.00 Dolní Čermná – za Ottu Cejnara, rodiče a sourozence

4. listopadu - úterý

sv. Karla Boromejského, biskupa

5. listopadu - středa

31. týdne v mezidobí

18.00 Dolní Čermná – na poděkování za dar společného života s prosbou o další Boží pomoc a ochranu

6. listopadu - čtvrtek

31. týdne v mezidobí

6.45 Dolní Čermná – za Rudolfa Krátkého a rodiče

18.00 Verměřovice – za zemřelé z rodiny Duškovy a Vaníčkovy

7. listopadu - pátek

první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova

17.30 Dolní Čermná – *smírná pobožnost k Nesvětějšímu srdci Ježíšovu před vystavenou Eucharistií*

8. listopadu - sobota

31. týdne v mezidobí

17.00 Petrovice – za Karla Vašátka, rodiče a tetu

18.30 Verměřovice – za Karla Junka a oboje rodiče

9. listopadu - neděle – Svátek Posvěcení lateránské baziliky

V naší farnosti slavíme Výroční den posvěcení farního kostela sv. Jiří v Dolní Čermné

Kostelní sbírka této neděle je určena na opravu poutního kostela na Mariánské Hoře.

Dolní Čermná - 7.30 h. – za Martu a Aloise Vrbkovy a syna Jaroslava

Dolní Čermná - 10.00 h. – za všechny živé i zemřelé farníky

Dolní Čermná - 15.00 h. – zpívané latinské nešpory

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 16.00 h. - do 17.55 h., v pátek od 14.30 h. – do 17.30 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Ve Verměřovicích ve čtvrtek od 16.00 h. – do 17.55 h. a podle potřeby také po mši svaté.

Akce ve farnosti

akce	den	datum	hodina	místo
zkouška zpěvu na mše svaté pro děti	pondělí	3. 11.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
mše svatá zaměřená pro děti	pondělí	3. 11.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
generální úklid před posvícením	čtvrtek	6. 11.	15.00 h.	kostel Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	čtvrtek	6. 11.	dopoledne	Dolní Čermná
adorace před vystavenou Eucharistií	pátek	7. 11.	dopoledne	Dolní Čermná
adorace před vystavenou Eucharistií	pátek	7. 11.	14.00 – 18.00 h.	kostel Dolní Čermná
schůzka ministrantů	sobota	8. 11.	9.00 h.	fara Dolní Čermná

Upozornění

Vzhledem k odpolední výuce náboženství na ZŠ v Horní Čermné, může duchovní správce zpovídat ve čtvrtek ve Verměřovicích nejdříve od 16.00 h. V případě většího počtu zájemců o přijetí svátosti smíření se bude zpovídat také po skončení večerní mše svaté.

V tomto týdnu se, ve čtvrtek 6.11., bude konat generální úklid farního kostela a prostranství hřbitova v Dolní Čermné před posvícením. Běžné náradí si prosím vezměte s sebou! Prosím farníky, muže a ženy, o pomoc při tomto úklidu! Pán Bůh zaplat'!

Otec Pavel

POUTNÍK, LISTOPAD 2003

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je 9. listopadu 2003, Poutník vyjde 30. listopadu 2003

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: Z. Krátký, T. Macháček, T. Bednář. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 465 323 159. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.